

Перспективною подальших досліджень є використання моделі із знайденим перенесенням параметрів поліноміальної моделі. Очікується, що цей метод зможе знайти попередню модель для опису діяльності користувачів та подальших прогнозів у СМ.

Залежність частоти появи тематичного контенту в соціальних мережах має нелінійний і складний характер, що унеможлиблює точне знаходження моделі процесу без належних алгоритмів розрахунків. Після обчислення виділення тенденцій та визначення розподілу випадкових компонентів можна використовувати отримані дані для прогнозування.

Розглянутий метод враховує сезонність діяльності користувачів, що є важливим фактором, що впливає на майбутні показники ефективності. Крім того, цей метод не покладається на спеціальні процедури і може бути впроваджений у власні процедури, які розроблені під час дослідницького процесу, і можливо коригувати тенденції, враховуючи нові зовнішні фактори.

Література:

[1] Frequent patterns in ETL workflows: An empirical approach / V.Theodorou, A. Abelló, M. Thiele, W. Lehner. // Data & Knowledge Engineering. – 2017. – №112. – С. 1–16.

[2] Afrati F. N. Querying semi-structured data. In Database Theory / F. N. Afrati, P. Kolaitis. /ICDT'97, 6th International Conference, Greece. 1997. №1186. С. 1–18.

[3] Baker R. S. Data Mining for Education / Ryan S.J.d. Baker. // International Encyclopedia of Education. – 2010. – №3.

2.5. Organization of financial control for private enterprises, analysis of its information support and ways of improvement

Організація фінансового контролю для приватних підприємств, аналіз його інформаційного забезпечення та шляхи вдосконалення

Актуальність пошуків шляхів вдосконалення фінансового контролю полягає у необхідності впровадження більш ефективних інструментів управління які б відповідали новим вимогам ринкової ситуації та особливостям законодавчої бази. Завданням розвитку фінансового контролю є впровадження такого механізму, який би допомагав уникнути в діяльності підприємства різноманітних зловживань та порушень, а також інших видів приховування інформації, особливо тієї, що стосується фінансових потоків підприємства, а також покращення методики контролю за первинними показниками в масштабі здійснення господарської операції.

Питання розвитку та пошуку методів ефективного контролю розглядалося багатьма вітчизняними авторами, серед них Ірвін Д., Поукок М.А., Тейлор А.Х., Хан Д., Бурцев В.В., Белобжецький І.А., Родіонова В.М., Білуха М.Т., Бутинець Ф.Ф., Сопко В.В., Калюга Є.В. та інші. Дані вчені розглядали питання щодо практики та теорії фінансового контролю на підприємствах України, а також класифікацією його об'єкту, видів, форм та підрозділів.

Склад системи інформаційного забезпечення фінансового менеджменту, її широта і глибина визначаються галузевими особливостями діяльності підприємств, їх організаційно-правовою формою функціонування, обсягом та ступенем диверсифікації фінансової діяльності та рядом інших умов.

Отже, конкретні показники системи інформаційного забезпечення формуються за рахунок внутрішніх і зовнішніх джерел інформації. В розрізі кожної з цих груп джерел вся сукупність показників, які включаються в інформаційну систему фінансового менеджменту підлягає попередній класифікації. Запровадження на підприємстві системи фінансового контролінгу дасть змогу істотно підвищити ефективність всього процесу управління його фінансовою діяльністю.

Головною метою цієї роботи є дослідження і пошук методів вдосконалення організації процесу фінансового контролю на різних видах підприємств України та покращення методики контролю за первинними показниками в масштабі здійснення господарської операції.

В складі механізму фінансового менеджменту важлива роль належить системам і методам внутрішнього фінансового контролю. Внутрішній фінансовий контроль являє собою організований самим підприємством процес перевірки виконання і забезпечення реалізації управлінських рішень в сфері управління фінансами підприємства з метою досягнення стратегічних цілей і попередження кризових ситуацій, які можуть призвести до банкрутства.

В практиці країн з розвинутою ринковою економікою широкого поширення набула нова прогресивна комплексна система внутрішнього контролю, що застосовується в великих компаніях з розгалуженою мережею або в холдінгових компаніях, яка називається "контролінг".

Сьогодні система контролінга поступово починає впроваджуватися і на вітчизняних підприємствах. В загальній системі контролінгу виділяється один з основних його блоків – фінансовий контролінг.

Фінансовий контролінг являє собою контролюючу систему, яка забезпечує концентрацію контрольних дій за основними напрямками фінансової діяльності підприємства, своєчасне виявлення відхилень фактичних показників від прогнозних (планових) та чинників, що зумовили ці відхилення,

і прийняття управлінських рішень по нормалізації процесу управління фінансами підприємства.

Впровадження на підприємстві системи фінансового контролінгу дозволяє значно підвищити ефективність всього процесу управління його фінансовою діяльністю.

Поширеною є думка про те, що частка власного капіталу у загальній сумі джерел довгострокового фінансування може бути досить великою, при цьому нижня границя визначена на рівні 0,6 (60%). Як показує практика, при більш низькому рівні цього показника рентабельність власного капіталу не буде відповідати визнаним оптимальним значенням. А чим вище в підприємства частка власного капіталу, тим з більшою готовністю кредитори вкладають у нього свої кошти. Величину показників фінансової стійкості підприємства формують багато факторів -- стадія життєвого циклу підприємства, сфера його діяльності, структура джерел засобів, оборотність оборотного капіталу і всіх активів. Тому, за допомогою тільки коефіцієнтного підходу визначити ступінь фінансової стійкості підприємств досить проблематично, для повноти картини частіше додатково користуються іншими методами.

Таким чином, коефіцієнтний підхід до визначення фінансової стійкості доповнюється агрегатним, сутність якої - у аналіз взаємозв'язку між активом та пасивом балансу. Такий підхід дозволяє визначити типи поточної фінансової стійкості підприємства.

Якщо кінцевий результат фінансової господарської діяльності підприємства характеризується прибутком або збитком, то ефективність його господарювання визначається показниками рентабельності чи збитковості, які розраховуються у % співвідношенні.

Особливо важливим методом оптимізації контрольної системи підприємства є бюджетний контроль, який забезпечує своєчасне виявлення відхилень фактичних показників від запланованих, їх причини та забезпечує відповідну реакцію на них. Результати здійснення такого контролю повинні відображатись у щоденних, тижневих, декадних, місячних і кварталних контрольних звітах.

Також варто зазначити, що в умовах сучасної ринкової економіки держава має контролювати не лише господарську діяльність суб'єктів підприємництва, як це звикли робити за командно-адміністративної економіки, а лише дотримання ними встановлених державою в інтересах суспільства норм, правил мобілізації, розподілу та використання фінансових ресурсів. Тобто контрольні дії держави повинні здійснюватися на партнерських відносинах [6, ст.248]. Важливою проблемою здійснення контролю є низький відсоток повернення бюджетних коштів за результатами проведених ревізій та

перевірок. У зв'язку з цим необхідно вжити комплекс заходів: по підвищенню рівня результативності контрольних заходів, спрямованих на уточнення відповідальності державних посадових осіб за порушення вимог закону про виконання бюджетів та позабюджетних фондів та про розпорядження державною власністю.

Для удосконалення фінансового контролю необхідно:

- впровадити удосконалення діяльності органів державного сектору;
- раціонально використовувати державні ресурси;
- забезпечити формування дієвої системи державного фінансового контролю. Контроль легше здійснювати за наслідками операції, а не за її рухом, так як іноді контролеру дуже складно прослідкувати рух всіх операцій. Це підтверджується третім законом інформаційної динаміки, суть якого в тому, що навмисні перекручення інформації виявляються тільки за їх наслідками. Цілями антикризової стратегії підприємства повинні бути:

- забезпечення ліквідності і платоспроможності підприємства, на підставі оптимального поєднання власних і залучених джерел засобів;
- отримання прибутку і забезпечення відповідного рівня рентабельності, достатнього для задоволення всіх своїх потреб при здійсненні основної, інвестиційної і фінансової діяльності.

Важлива роль в процесі антикризового фінансового управління належить державі, яка повинна проголосити, що її головною метою є макроекономічне регулювання і боротьба з інфляцією на основі підтримки національного виробництва.

Тому необхідно:

- розробити систему економічних і фінансових показників на всіх рівнях, а також підтримки базових галузей економіки;
- створити умови, що забезпечують підприємствам можливість заробити практично відсутні в них власні оборотні засоби;
- прийняти економічні заходи, що розширюють можливість підприємств по використанню залучених засобів, для цього необхідно понижувати облікову ставку НБУ до світового рівня, ввести державну гарантію за деякими кредитами для окремих підприємств;
- прийняти ефективні заходи щодо різкого скорочення неплатежів по залученню таких ринкових інструментів як комерційний кредит, вексель, чек;
- змінити податкову політику, спрямувавши її на стимулювання виробництва та інвестицій;
- визначити ступінь ліквідності і платоспроможності підприємства; спрямувати митну політику на захист національного виробника і конкурентноздатних товарів.

Вибір стратегії попередження банкрутства і ефективність заходів підприємств по залученню ринкових механізмів залежить від системи управління фінансами на підприємстві.

Ключовим напрямком вдосконалення державного фінансового контролю як найважливішої складової фінансового контролю в Україні та підвищення його ефективності є прийняття єдиної концепції державного фінансового контролю в Україні, яка повинна встановити єдині методологічні та правові засади здійснення державного фінансового контролю в країні та визначити систему органів, які здійснюють контроль, а також механізм їх взаємодії. Підвищення ефективності контролю полягає не лише в його своєчасності, але й повноті операцій і процесів, розробці внутрішніх стандартів контролю на підприємстві.

Деякі менеджери прагнуть узяти до уваги всю інформацію, що доходить до них. У своїй повсякденній роботі, приймаючи рішення, вони спочатку питають, яка інформація доступна, і тільки потім — яка інформація стосується до справи. Комп'ютери і телекомунікації сприяють цьому процесу. Тим самим обсяг релевантна інформації зменшується, а обсяг плутаючої зростає. Остання взагалі може паралізувати роботу менеджера, тому йому слід насамперед концентрувати увагу на релевантній інформації і лише після цього аналізувати всю доступну. Основна складність полягає в тому, яку інформацію вважати релевантною. Останнє визначається знаннями менеджера про природу проблем, які стоять перед ним, тим, яких теорій він дотримується. Якщо менеджер погано розбирається в сфері, де він працює, йому буде потрібна більша кількість інформації. Чим більше менеджер буде знати систему, в якій він працює, тим ретельніше він буде добирати інформацію. Це означає, що хоч система, створена спеціалістом за системним аналізом (наприклад, система розрахунку заробітної плати), може бути досить простою, але активна участь самого менеджера в її розробці необхідна.

В управлінській практиці питанню забезпечення інформаційних потреб менеджерів не завжди приділяється належна увага. Це значною мірою пояснюється складністю проблеми формалізації процедури інформаційного забезпечення процесу прийняття управлінських рішень. Чим вища посада менеджера, тим складніше завдання системного забезпечення його управлінською інформацією, тому що розширюється коло напрямів, які має бути охоплено інформаційним забезпеченням, ускладнюється завдання її інтеграції, виникає необхідність враховувати особисті особливості споживача інформації та ін. Від фахівця, який буде виконувати це завдання, вимагається не лише знання можливостей обчислювальної техніки, математичного забезпечення, загальних основ теорії управління, особливостей конкретного

виробництва, а й особистих рис відповідних менеджерів, стилю та методів їхньої роботи, вміння налагодити з ними контакти [7, с. 279-281]

Суть антикризового управління фінансами полягає в постійному відстеженні проявів її можливого банкрутства та прийнятті комплексу адекватних фінансовому становищу заходів. Цілями антикризової стратегії є забезпечення ліквідності підприємства, збереження платоспроможності на всіх етапах його функціонування і розвитку. Антикризове управління фінансами має бути складовим елементом фінансової стратегії будь-якого підприємства. Це передбачає постійний моніторинг ринку і становища підприємства на ньому, аналіз ступеня його фінансової стійкості, положення справ у контрагентів. Особливий контроль рекомендується приділяти управлінню оборотними засобами, руху готівки. Потрібна також політика зниження рентабельності.

На сьогодні існує багато розроблених моделей та методик до прогнозування банкрутства підприємств: Альтмана, Спрінгейта, Бівера, Таффлера, Тішоу, Ліса та інші. Основним недоліком цих підходів є те, що вони не можуть бути універсальними, оскільки розроблялись на базі підприємств інших країн, наявності протиріч і побудові фінансової звітності тощо. Тому в процесі дослідження будуть застосовуватись 4-факторна модель Іркутської державної економічної моделі, як найбільш наближена до особливостей функціонування українських підприємств та відома дискримінантна модель інтегрального стану модель Терещенка, що була розроблена з урахуванням особливостей економ У світі, що характеризується глобалізацією, посиленням конкуренції й життєвим циклом, що швидко скорочується, продуктів, гнучкість є найважливішими якостями для досягнення успіху в бізнесі. Темп змін у діловому середовищі збільшується, особливо якщо мова йде про технологічні зміни. Ступінь пристосованості й гнучкості залежить від здатності як окремих людей, так і цілих організацій накопичувати, обробляти інформацію, а також навчатися на її основі. У такому оточенні тільки ті організації, які навчаються найбільш швидко, здатні вижити й переграти своїх конкурентів.

Управління сучасними підприємствами зіштовхується з багатьма проблемами. Ряд проблем пов'язаний зі швидкими змінами в інформаційному середовищі підприємств. Найбільш істотні зміни відбуваються в законодавчих, податковій сферах.

Нав'язлива політика владних структур України на застосування інформаційних систем та подальша неефективність використання інформаційних систем призвели до несприйняття багатьма колишніми працівниками сфери менеджменту проблем впровадження інформаційних технологій. іки України.

Подальший розвиток системи, зорієнтований на створення гнучкої технології збору й обробки інформації, реалізація комплексної системи розподіленої обробки даних в окремому фінансовому органі дозволяють закласти основу побудови інтегрованої системи обробки інформації. Завдяки застосуванню методів багатфакторного моделювання, міжгалузевого балансу, оптимізаційних методів, які не можна використати в традиційних умовах планування без застосування ЕОМ, роботу фінансових органів буде перебудовано в напрямку подальшого поглиблення комплексних аналітичних розробок та економічної обґрунтованості рішень, що приймаються.

Отже, впровадження внутрішнього контролю на підприємствах, що відповідає сучасним вимогам облікової і контрольної науки, дозволить забезпечити ефективне функціонування, стійкість і розвиток підприємства в умовах конкуренції, зберегти і ефективно використати активи і потенціали, своєчасно виявити і зменшити фінансові, господарські ризики, організувати більш злагоджену роботу підрозділів.

Використання нових інформаційних технологій повинно стати чинником підвищення вдосконалення ефективності державного фінансового контролю. Інформатизація діяльності органів державної влади та державного фінансового контролю на основі передових технологій відкриває перспективи підвищення ефективності використання державних ресурсів. З появою нових інформаційних технологій стане можливим у повній мірі забезпечити відкритість бюджетів всіх рівнів, можливість в реальному масштабі часу контролювати витрати і доходи кожного одержувача бюджетних коштів. Наявність оперативної інформації про фінансово-господарської діяльності всіх учасників бюджетного процесу сприятиме попередженню порушень фінансово-господарської діяльності. Для формування єдиного інформаційного простору необхідна інформаційна сумісність результатів діяльності контрольних органів, автоматизація обліку контрольних заходів та забезпечення обміну відповідною інформацією між контрольними органами і т.п. Запропоновано методу контролю за первинними показниками діяльності підприємства, яку можна назвати стратегією пошуку об'єкта в інформаційному середовищі. Надзвичайно важливою умовою удосконалення шляхів фінансового контролю є розроблення і затвердження державних стандартів, які б врегульовували здійснення фінансового контролю у різних секторах економіки.

З усього цього можна зробити висновок, що по-перше, що вся проблема інформаційного забезпечення полягає у відсутності єдиного комплексного системного підходу до інформаційного потоку, тобто відсутня єдина інформаційна система на даному підприємстві. Все це призводить до тих наслідків, які були розглянуті в попередніх розділах.

Удосконалення програмного забезпечення фінансового контролю можливе шляхом підвищення результативності внутрішньої автоматизації та запровадження електронного документообігу. При цьому забезпечується розвиток контрольних програм чи інших сфер управління на основі створення та підтримки єдиного стандарту обміну інформації на національному рівні.

Література:

1. Закраєвська Т.Н. Концептуалізація державного фінансового контролю в Україні // Вісник ЧТЕІ. - 2016.- № 2.- С.247-255
2. Ковалев В.В. Введение в финансовый менеджмент. М.: «Финансы и статистика», 2018, (с.3-112).
3. Колодій С. Ю. Децентралізація бюджетної системи та економічне зростання // Фінанси України. — 2018. — № 3. — С. 63-68.
4. Петленко Ю.В. Фінансовий менеджмент. Навчальний посібник / Петленко Ю.В. – К.: Кондор, 2017. – 298 с.